Napsal uživatel Irena Motlíková
Pátek, 23 Listopad 2001 01:00

POKEC s F.R. Čechem a starostou ÚMO Plzeň 1 Jiřím Samkem proběhl včera od 19,30 hodin v plzeňském divadle Čas. Celý večer uváděl Jan Zajíc, který byl zároveň i autorem pořadu. A právě on na mě působil nejrozpačitěji, téměř až nesympaticky a neprofesionálně - příliš "přehrával", jeho komentáře postrádaly vtipnost a pohotovost a díky nevyváženosti projevu obou hostů se mu nepodařilo udržet pohodu, hutnost a celistvost programu. Jiří Samek (herec, dramatik, hudebník a malíř) byl překvapivě nevýrazný a svými téměř idealistickými názory a neprůbojností zanikal před osobností F.R.Čecha. Ten jako obvykle nešetřil ostrými a vulgárními výrazy, sice pobavil několika historkami ze svého rockerského, politického a hereckého života, ale zároveň nás neúprosně deptal negativismem, líčením drastické budoucnosti a mizerných vyhlídek, prozrazoval úlety našich politiků a neustále dával najevo, jak je zhnusený situací v naší zemi i ve světě a jak je šťastný, že se nedožije našich "lepších zítřků". Když čtete knihy F.R.Čecha, připadají vám sice asi drsné, ale jsou vtipné a potěší, ale slyšet podobné projevy naživo, to dá zabrat..

Jediným světlým bodem celého programu byl v pozadí "odložený" Míša Leicht, který měl večer zpestřit několika písničkami. O jeho hudebních kvalitách není třeba dlouze povídat, všichni ho známe jako dynamického kytaristu a skvělého zpěváka, v posledních pár letech i jako oblíbeného moderátora. Po včerejšku musím ohodnotit, že Míša jako jediný na podiu zachoval soudnost a snažil se (poměrně úspěšně) vstupovat hlavním účinkujícím do hovoru a nenásilným způsobem tak vrátit pořadu zábavnou tvář. Návštěvníci folkových a bluegrassových festivalů by byli překvapeni, jak M. Leicht pohotově zkrotil svůj obvyklý temperament, vytříbil slovník a velmi přirozeně a pohodově usměrňoval obě osobnosti. Domnívám se, že moderátor J. Zajíc byl na podiu celkem zbytečný a přestože je profesionál, má se od našeho "bluegrassisty" co učit. A jak jsem postřehla z reakcí ostatních diváků (převážně starší ročníky, důchodkyně apod.), i oni odcházeli z představení v dobrém rozpoložení především díky Míšovi, jeho nevtíravým komentářům a písničkám. A za to mu patří i můj obdiv...